10de JAARGANG — CURAÇAO DEN 18n. MAART 1893 — N° 481.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Leo XIII en de XIXe eeuw.

Onder dezen titel geeft het nederlandsch katholiek dagblad "Het Centrum" in zijn feestnummer ter gelegenheid van het gouden Bisschopsjubilé van Z. H. Leo XIII een overzicht van den arbeid, die deze Paus in zijn werkzaam leven heeft verricht en doet een blik slaan op den weldadigen invloed van Zijn bestuur niet slechts op de katholieke wereld maar tevens op duizenden, die tot de Kerk niet behooren, en nu niettemin hun hartelijke belangstelling en deelneming betuigen.

Wanneer er een zaak is — schrijft het blad — die op het einde der negentiende eeuw een gansch bizondere aandacht verdient, dan is het de groote invloed, waarover het Hoofd der katholieke Kerk beschikt. Hij, de oudste der Europeesche souvereinen, is ook degene tot wien met de meest algemeene vereering wordt opgezien. De glorie, die van de Tiaar uitgaat, straalt den luister dof van keizers-en koningskronen; en onze eeuw, die reeds vele illustre grijsaards heeft kunnen aanwijzen, telt er geen, die in den hoogen ouderdom met meer majesteit zich aan de wereld vertoont, dan deze Stedehouder van Christus.

De gansche wereld is vervuld van het feest, dat Leo XIII viert. De souvereinen huldigen hun mede-souverein; groote pelgrimsscharen trekken naar Rome, om aan de voeten van den hoogen jubilaris getuigenis af te leggen van de diepe vereering, welke de katholieken van alle landen voor hun geestelijk Hoofd gevoelen; redenaars en schrijvers verkondigen den roem van den pontifex, wiens levensgeschiedenis één groote glorie is.

Een bizondere hartelijkheid kenmerkt de viering van 's Pausen bisschopsfeest; en wat daarnaast ook vooral treft, is, dat de deelneming daaraan zich niet bepaalt tot hen, die het geluk hebben in Leo XIII hun Paus en Vader te eeren. Dat niet-katholieke souvereinen den souverein van het Vaticaan huldigen, — men zou dit nog kunnen verklaren uit den eisch van hoofsche usantiën en gebruiken; maar aan die hulde van staatshoofden paart zich de lof van schrijvers en sprekers, die tegenover het Vaticaan geen enkele plichtpleging hebben te vervullen. De groote beteekenis van Leo XIII is zoo evident, de hooge ideale kracht, die van Hem uitgaat, zóó onweerstaanbaar, dat ook niet-katholieken, protestanten en vrijdenkers, naar de pen grijpen, of het woord nemen, om uiting te geven aan hunne gevoelens van vereering.

En zij zijn legio de getuigenissen van lieden, die buiten de Kerk staan, maar eerlijk genoeg zijn, om de eminente verdiensten van haar zichtbaar Opperhoofd te erkennen. Daar zijn op den twintigsten dezer maand vijftien jaren voorbijgegaan, sinds kardinaal Pecci den pauselijken troon beklom, en niemand, die hoog genoeg staat om onbevoordeeld te zijn, zal kunnen betwisten, dat de naam van den man, die toen nog onbekend was, thans is op aller lippen, dat zijn invloed op den gang van zaken niet te ontkennen valt en dat naar zijn woorden wordt geluisterd met een aandacht, welke men sinds lang en voor altijd aan den H. Stoel had ontzegd.

De wereld heeft in de laatste tien, twintig jaren groote veranderingen ondergaan. Mannen, die zeer hoog stonden, zijn gevallen, vraagstukken, waaraan vroeger weinig, te weinig werd gedacht, op den voorgrond geschoven. De gansche Maatschappij verkeert in een min of meer koortsachtige spanning, in een crisis, waarvan de gevolgen door niemand met nauwkeurigheid kunnen worden berekend. Het sociale vraagstuk hield nimmer zoozeer de aandacht van geleerden en niet-geleerden gespannen, dan juist in onze dagen en als instinctmatig gevoelt men, dat gewichtige hervormingen aanstaande zijn, dat een storm aan het opkomen is, die door geen kunstmiddeltjes kan worden bedwongen.

En daar verschijnt de Paus. Zijne encyclieken geven licht in de duisternis. Hij is, als een andere Mozes, een wetgever, die de volken leidt en hun den weg wijst, dien zij moeten volgen om te komen in het beloofde land. En het zijn niet enkel katholieken, die thans den blik op Rome houden gevestigd en die zich laven aan de bron van wijsheid, die daar ontspringt. De tijd is voorbij, definitief voorbij, waarin een bekend Engelsch blad zijn verbazing en ergernis kon uitspreken over de veelvuldige uitingen van den Roomschen Opperpriester. Men vindt thans niets onnatuurlijks meer in het feit, dat de Paus de meest brandende vraagstukken van den dag behandelt en dat de regeeringen een beroep doen op Zijnen steun, om tot zuiverder toestanden te kunnen geraken. Men herinnere zich slechts wat door een Bismarck te dezen opzichte is gedaan en lette op den loop der gebeurtenissen in de Fransche Republiek. Men herinnere zich, dat een protestantsche vorst, de keizer van Duitschland, de encycliek *de conditione opificum* deed opnemen in het Staatsblad....

Waarlijk, men kan het niet loochenen, het straalt met groote klaarheid uit, dat Leo XIII de wetgever is van vorsten en volken. Hij, die boven alle partijgewoel en rassenstrijd ver is verheven, die van de hoogte, waarop Hij troont, de gansche wereld overziet en geen andere beweegreden kent voor zijne daden, dan de bevordering van het geluk der menschen — Hij is de uitverkorene, die de leer van Christus ongeschonden bewaart, en die leer handhaaft ten spijt van alle verdrukking.

Zwaar, onvergelijkelijk zwaar is de last, die drukt op de schouderen van dezen grijsaard. Vijftig jaren gingen voorbij, sinds Hij de bisschopswijding ontving en vijftien jaren sinds Hem de Tiaar op het gezalfde hoofd werd geplaatst. Een leven zóó rijk aan daden, aan verdiensten, aan zorgen vindt zijn wedergade niet. Op den bisschopsstoel van Perugia gezeten, begon mgr. Pecci den grooten strijd, dien Hij als Opperherder van Christus' Kerk op zoo roemrijke wijze zou voortzetten. Wat al emoties moeten zijn hart hebben beroerd, wat al ideeën zijn geest hebben beziggehouden! Als bisschop vooral was Hij getuige van de felle aanslagen op de rechten der Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd. En het hart moet Hem, den ijverigen dienaar des Pausen, hebben gebloed bij het aanschouwen van het geweld en den smaad zijn illustren voorganger aangedaan. Maar niet minder dan die smaad, trof Hem de grove dwaalleer, die haar zegetocht maakt door de wereld, en zonder aarzelen wierp Hij zich in het midden van den strijd. Men trachtte de Kerk te dringen uit het openbare leven; Hij van zijn kant streefde er naar, en met alle kracht, haar de plaats en den invloed toe te kennen, waarop zij recht heeft. Bij de nooden en de wondeplekken, welke de geliberaliseerde Maatschappij vertoonde, gevoelde Hij diep, dat slechts de Bruid van Christus het menschdom kan gelukkig maken. En het grootsche plan rijpte in zijn geest, de Maatschappij te verzoenen met de Kerk, hare groote en onvergankelijke beginselen en leerstellingen, te weinig nog gekend en te weinig begrepen, te maken tot gemeen goed voor de wereld.

Als bisschop heeft Leo XIII het grootsche werk, dat Hij als Paus voltooien zou, voorbereid. Zijn beroemde mandementen over de Kerk en de beschaving leveren daarvan het bewijs. En niet zonder ontroering kunnen wij thans de heerlijke vruchten aanschouwen, door den heerlijken arbeid van een halve eeuw voortgebracht.

Leo XIII is geslaagd in zijn streven; Hij triomfeert. Hij heeft de groote revolutionnaire stelling te schande gemaakt, dat onze moderne tijd geen Kerk meer behoeft Hij heeft het Pausdom verheven ook in de oogen zijner felste bestrijders Hij is de Gids geworden, die staat aan het hoofd der volken en die de oplossing geeft der grootste en meest ingewikkelde vraagstukken.

Op zijn gouden bisschopsfeest rijst Leo XIII in waarheid voor onze oogen als de koning van zijn Tijd, als de Opperpriester, die, gelijk zoovelen zijner voorgangers, is verdrukt en vervolgd om de rechtvaardigheid, maar wiens ster glansrijk is opgegaan over de wereld en die het hooge doel heeft bereikt, dat Hij zich had voor oogen gesteld!

FEUILLETON.

E ESCAPULARIO DJE ESCLAVO

Un relato fó dje parti di mundo habitá pa hende pretoe.

—o—

(*Continuación i Conclusión*)

— "¡ Con que asina, tu maldito cachonan cristian, boso ta respondé mi! ¡ Pues bien! lo socedé manera boso ta deseá; pronto lo mi privá boso di ocasión di ganjá — ¡ i abó, tu sinservir, abó, pa di promer!"

Papiando asina él ta arrancá Paul violentamente na su cadena i él kier arrastréle hiba abao den bodega. Alji tabata sperá e joven, infaliblemente den poco hora, morto di más cruel, morto asfixiá. Den dj'esai e árabe exasperá su vista ta cai riba e escapulario blancoe koe, den e briljo encantador di luna, tabata sobresali altamente riba e pecho hanchoe pretoe djé joven negro.

— "¿ Ta pa nificá kiko esai?" él ta ta gritá furioso, él ta arrancá e signo bendicioná di distinción fó dje joven su garganta i él ta tiréle te aljá, di modo koe él a bai cai na e otro banda di dek, keda ta cologá na e fárdonan di katoena. Paul ta dal un gritoe desgarrador, tantoe di dolor como di rabia i exasperación. Ma ya brázanan fuerte dje traficante a cogéle tené. Nan a mará su boca pa él no por grita i manera un bestia di carga nan a tiréle den e bodega oscura, húmeda. Un banda di dj'éle su enfermo compañero di suerte a bin cai. Rondó di dj'éle i riba dj'éle nan a amontoná e négronan cristián, caba e sobrá dje catiboenan boca mará i porfin — ¡ O! casi nos pen ta nengá di describí e acción inhumana — nan ta bolté e fárdonan di katoena tira riba nan i dje modi alji nan ta cubri cuidadosamente e viviente mercancía humana. Maské mes e crucero cogé e dhan awor i registréle, e árabenan no tin nada di temé. I maské mes e parti di más abao dje "*mercancía*" moeri asfixiá na consecuencia dje crueldad alji, más vale esai koe hinter e cargamente ser kitá violentamente fô di nan.

Entretanto nan ta sintá duroe e dhau su tras. Como na e promer tiroe dje crucero él no a bajá su vela, nan ta mandéle un, dos, tres tiroe. Algún bala ta cai riba dek mata diferente árabe. E traficante ta comé su diente di rabia na presencia djé mortonan. Confiando riba su astucia él ta resolvé di entregéle i di permití e comandante dje crucero di registrá su dhau. E barcoe a poné na kap. E pober catiboenan den bodega, casí mitar morto caba, impotente pa pidi auxilio, ta tendé riba nan cabez pásonan pisá djé visitadornan estrangero. Ta figurá nan koe ora di nan salvación a yegá: awor nan verdúgonan lo ser encadená, i nan lo obtené aire, luz i libertad atrobé.

¡ Ai! ¡ pobercito négronan! ¡ no regocijá boso promer koe hora! Na momentoe koe e imagen aterrorador di morto ta cedé na boso vista su puesto pa imágennan yen di consuelo, e traficante ta conduciendo comandante dje crucero hibá cerca e fárdonan di katoena. E oficial i su hendenan ta examiná e cargamentoe, ma nan ta bien poco na corriente di astúciaanan di árabenan; nan a ser engañá i nan ta pará pa bolbé abordo di nan crucero. Ja boso ta tendé na paso dje hombernan koe nan ta alejá nan, ¡ ai! i na cada dje pásonan boso esperanza di salvación ta disminui — awor sí a caba pa boso. Un morto horrible ó esclavitud, un peor koe e otro ta sperá boso irrevocablemente.

¡ Ma scuchá bon! ¡ Ta kiko ta socedé? ¿ Por tabata posible? Lo ke na principio tabata apenas pa nan un *fata morgana* engañosa a bira awor realidad.

Di repente e pásonan ta camná bini más acerca — den un habrí i cerá di wowo i bao di grito duro di hoerá dje tripulación europea, nan ta bolté e fárdonan di katoena; aire i luz ta penetrá den e bodega cayente i húmeda, i é esclamación: "¡ Boso ta liber, boso ta liber!" ta resoná den nan orea manera un música celestial. Un momento después, hopi braza oficioso a yudá e catiboenan subi riba dek, i alji nan a mirá e árabenan encadená, rechinando, sin esperanza alguna di salvación

¿ Ta com sin embargo toer esai a

Installatie der Oostenrijksche Kardinalen

AAN HET HOF VAN WEENEN.

Voor eenige dagen, schrijft de Weener correspondent der *N. R. Ct.*, eene beschrijving lezende van de plechtigheid van het opzetten van den rooden Hoed door den president der Fransche republiek aan de nieuw benoemde kardinalen, vergeleek ik daarmede het ceremonieel, hetwelk bij zulke gelegenheden hier in acht wordt genomen, en daar nu juist aan den nuntius Mgr. Galimberti en aan den Hongaarschen prins-primaat de kardinaalswaardigheid verleend zou worden, besloot ik er moeite voor te doen om daarbij toegelaten te worden, wat mij inderdaad gelukt is.

Zulk een plechtigheid aan een hof, waar onder anderen de ridders van het Gulden Vlies nog steeds met stipte inachtneming der door Filips van Bourgondië voorgeschreven ceremoniën worden benoemd, bij welke gelegenheid de Keizer in het purperen ordesgewaad dier dagen verschijnt, en geestelijke en wereldlijke gebruiken op echt middeleeuwsche wijze zonderling door elkander gemengd zijn. — aan zulk een hof, dacht ik, moet de installatie als kardinaal zeker met groote plechtigheid gepaard gaan. En in deze verwachting ben ik niet bedrogen. Toen ik aan de *Botschafterstiege* der *Hofburg* kwam, reden juist de kardinalen in een met 6 paarden bespannen statiekoets door de poorten van het paleis. Naast elk paard liepen lakeien met gepoederde pruiken en met steken. Van de trap tot aan den ingang der hofkapel stond de paleiswacht in een rij geschaard, terwijl een drom van hooggeplaatste ambtenaren en hovelingen in schitterende uniformen in de vertrekken op en neder liepen. In de kapel had zich intusschen een klein maar uitgelezen publiek verzameld, de heeren in rok en de dames in soirée-toilet. De grond, de muren en de pilaren van het bedehuis waren met rijke tapijten versierd, terwijl het altaar onder een keur van bloemen als bedolven was. Links van het altaar stond onder een baldakijn een troon met een met goudleer bekleede bidbank er voor. Iets verder waren twee met rood fluweel overtrokken bidstoelen voor de kardinalen geplaatst, terwijl een groote kristallen luchter met talrijke kaarsen de kleine ruimte met een geelachtig licht overgoot.

Toen de Keizer in generaalsuniform, omstuwd door een schitterenden stoet, de kapel betrad, werd hij met bazuingeschal begroet. Voorafgegaan door den opperceremoniemeester en gevolgd door een langen sleep van hofdignitarissen, geestelijken en ministers, ging hij voor den troon staan; rechts daarvan stond de kapitein der Hongaarsche gardes, een martiale gestalte, die in zijn scharlaken met zilver geborduurde attila, zijn mantel van panterval en zijn gele laarzen en kranig uitzag; en links de kapitein der Duitsche gardes, die met zijn zilveren helm en in een met goud geborduurden rooden wapenrok, witte leeren rijbroek en glimmende rijlaarzen een niet minder goed figuur maakte. In de voorste banken zaten de kardinalen van Weenen en Praag, in het rood gekleed met hermelijnen schoudermantels, terwijl aan de genoemde bidbank Mgr. Galimberti en de Hongaarsche prinsprimaat Mgr. Vaszary geknield lagen. Dicht bij hen stond een tafeltje met vier zilveren schalen, waarin de pauselijke breves en de kardinaalshoeden lagen. In het schip der kerk stonden rechts de Duitsche garden met hellebaarden, links de Hongaarsche garde met uitgetrokken kromme sabels.

Nadat de keizer in de bidbank had plaats genomen, begon de Hoogmis, gecelebreerd door den wijbisschop van Weenen, bijgestaan door 10 geestelijken. Na afloop der Mis werd de bidbank weggeschoven, en plaatste de keizer zich op den troon. Daarop trad de broeder van den nuntius Galimberti, die door den Paus met het uitreiken van het brevet belast was, naar voren en overhandigde, na driemaal gebogen te hebben, den Keizer de Breve, welke hem door Z. M., onder het duidelijk uitspreken van het: *legatur*, werd teruggegeven. En daarop hoorden wij de in een Italiaanschen mond zoo melodieus klinkende Latijnsche woorden, waarmede de eene broeder den lof des anderen verkondigde en hem prees, omdat hij zijne rijke geestesgaven in den dienst der Kerk had gesteld, tot belooning waarvoor Leo XIII besloten had hem tot een prins dier Kerk te verheffen. Hetzelfde ceremonieel werd daarop ten opzichte van Mgr. Vaszary in acht genomen, die hoofdzakelijk om zijne vredelievendheid, geleerdheid en verdraagzaamheid geroemd werd. Daarop begaven zich de beide sprekers naar het reeds genoemde tafeltje, namen de kardinaalshoeden er af en gaven die knielend aan den keizer over. Intusschen hadden op de bovenste trappen van den troon ook de beide kardinalen zich knielend neergelegd, waarop de keizer, van zijn zetel opstaande, den hoed op het hoofd der beide kardinalen plaatste. Toen zij waren opgestaan, werd de bidbank wederom voor den troon geplaatst, en een plechtig *Te Deum* werd aangeheven, waarna Mgr. Galimberti naar het altaar schreed en over de aanwezigen den Pauselijken zegen uitsprak.

Hiermede was in de kerk de plechtigheid geeindigd, en verliet de Keizer met zijn stoet de kapel onder het geschal van bazuinen en trompetten. De kardinalen begaven zich vervolgens in de sacristy om zich in het purper te kleeden, terwijl de keizer hen inmiddels afwachtte om hun in plechtige audiëntie geluk te wenschen. Voorafgegaan door een kamerheer, werden zij plechtig aangediend en verlieten na het ontvangen der gebruikelijke gelukwenschen het paleis, om in gala rijtuigen naar hunne woning te worden teruggebracht.

Hoe vaak ik nu reeds dergelijke plechtigheden ten hove heb bijgewoond, steeds werd ik opnieuw getroffen door de pracht, rijkdom en goeden smaak, welke daarbij worden aan den dag gelegd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Gerardo Cras, Joaquin Castañeda Carlos A. Diez, Miguel A. Gonzales, Rodelfina Gomez, Ester David C. Henriquez, Wed. Felix Jesurun, Emilio Osorio, Carmen H. de Munive, Pedro Torres, Julio J. Valencia.

Aangeteekende stukken.

Twee brieven geadresseerd aan Miguel A. Gonzalez, Curaçao.

NEDERLAND.

Aan het departement van buitenlandsche zaken, Buitenhof, 's-Gravenhage, ligt ter inzage, de tekst der voorwaarden, waarop de Spaansche regeering bereid is de exploitatie der zoutgroeven te Torrevieja en La Mata (provincie Alicante) voor 25 jaren te verpachten. De pachtsom is op minstens 2250.000 pesetas 's jaars gesteld.

— Te Den Haag is in den onderdom van 51 jaaren overleden mr. J. D. C. C. C. W. De Constant Rebecque, intendant der koninklijke paleizen, kamerheer in buitengewonen dienst van wijlen Z. M. den Koning, lid der provinciale Staten van Zuid-Holland.

— De minister van marine heeft bepaald, dat de oorlogsbodems, voorzien van een electrisch zoeklicht, voor zoover daaraan geen seininrichting is verbonden, van zulk eene inrichding moeten worden voorzien.

BUITENLAND.

Rome.— Dinsdag 14 Febr. ontving Z. H. Paus Leo, bij gelegenheid van zijn Bisschopsfeest, de gelukwenschen der geestelijke Orden. Den HEw. pater Generaal der Dominicanen stond aan het hoofd der deputatie, zamengesteld uit de Generaals en Procuratoren van alle geestelijke Orden, te zamen 32 HEw. heeren. De feestgave bestond uit 300,000 fr. Paus Leo dankte in vurige bewoordigingen. De Paus herinnerde, dat, toen hij 50 jaren geleden, als Nuntius te Brussel gevestigd en van nabij de heilzame werken der Orden in de Kerk had leeren kennen, Hij aan Paus Gregorius XVI daarover een speciaal rapport had opgezonden. Paus Leo eindigde zijne toespraak met den wensch voor den bloei van de geestelijke Orden, wier hoog verdienstelijken arbeid geheel de christenheid ten zegen is.

— Z. H. de Paus zal achtereenvolgens van vrijdag of maandag af de diplomaten ontvangen, welke in last hebben, Hem geluk te wenschen bij gelegenheid van zijn jubilé. De dag der receptie zal worden vastgesteld na aankomst van de vertegenwoordigers der koninklijke familiën van Celgië, Saksen en Griekenland. De officieuse zaakgelastigde van Rusland, Iswolski, verwacht een brief en geschenken van den Czaar voor den Paus. De H. Vader ontving reeds den Latijnschen Aartsbisschop van Athene, die hem eene schriftelijke gelukwensching van den Koning van Griekenland overhandigde.

— Het geschenk, dat door den Prins-Regent van Beieren bestemd is voor den Paus, ter gelegenheid van diens 50jarig jubelfeest als Bisschop, is eene kunstig vervaardigde nabootsing van de Maria-zuil, uit de fabriek van zilverwerken van Wollenweber te München. De hoogte der zuil bedraagt 105 cM.; het bouwkundig gedeelte is van bruin porphyrmarmer; de madonna en de overige figuren zijn van goud en zilver. De kroon der madonna is van fijn goud met brillanten bezet, en het kruis daarop bestaat uit brillanten; op het onderste veld der zuil bevindt zich het Beiersche wapen; de daarboven geplaatste koningskroon is gemaakt uit goud met paarlen: de band der wapenspreuk draagt de jaartallen 1843 en 1893; de 32 vensters van de 4 groote hoeklantaarns bestaan uit robijnen, smaragden en saphiren. Het model is van den beeldhouwer Vort, de ciseleering der figuren van Mayrhofer. In het geheel zijn er 400 edelgesteenten aan gebruikt.

—Bij de feesten te Rome, ter eere van het vijftigjarig bisschopsjubilé van den Paus gevierd, was men algemeen verbaasd over de veerkracht, waarmede de bijna drie-en tachtigjarige Leo XIII de vermoeienissen trotseerde.

Vrijdag heeft de Paus op de receptie een rede laten voorlezen, waarin hij nadrukkelijk wees op het noodlottige van het conflict, dat het officieele Italië van den Heiligen Stoel gescheiden houdt. Aan het slot dier rede sprak de Paus een warmen wensch uit voor het geluk van Italië en zeide hij, dat hij hoopte het conflict te zien eindigen en alle Italiänen aan zijn hart te kunnen drukken.

Het hoofdmoment der eigenlijke feestviering was de plechtige mis van Zondag in de St. Pieterskerk. De mis werd door den Paus zelf gecelebreerd, bijgestaan door een groot aantal kardinalen, bisschoppen en kannuniken en in tegenwoordigheid van ongeveer 30,000 menschen. Binnen de basiliek werd de orde gehandhaafd door de beambten van het Vaticaan, buiten door Italiaansche troepen in groot tenue.

Dien avond waren de Sint-Pieterskerk en vele andere kerken, kloosters en particuliere woningen schitterend verlicht. Koning Humbert en Koningin Margherita maakten een rijtoer door door de stad en werden overal met eerbied en sympathie begroet.

Frankrijk.—Het strenge arrest, door het Parijsche hof van appèl gewezen tegen De Lesseps en zijne mede-beschuldigden, moet weêr, gelijk in Frankrijk bij rechterlijke uitspraken wel eens meer, ja bijkans altijd het geval is, onder den indruk van staatkundige overwegingen zijn uitgesproken. Zelfs wordt verzekerd, dat het oorspronkelijk anders en wel veel zachter zou hebben geluid. Eerst onder den indruk van De Cavaignac's bekende redevoering zouden de rechters, om in verontwaardigde vaderlandsliefde niet ten achter te staan, besloten hebben, het maximum der straf te eischen. Dus hoort men verzekeren, en wat in een ander land ongeloofelijk zou wezen, vindt hier gereedelijk aanneming.

Het wordt gebruik, gelden aan de Panama-maatsij. te restitueeren,

---

socedé? Ora e européonan desapuntá kier a abandoná dhau dje árabenan triunfante, un dje sóldanan a distingui, den luz di luna, e escapulario dje joven. El ta keda pará asombrá. Inmediatamente un sospecha ta drentéle. El ta papia algo na voz abao coe su superior, i ribá su súplica e comandandante ta bolbé atrás, él ta ordená un examen profundo dje cargamentoe koe a bira sospechoso, i lo ke a sigui, bo mes, bondadoso lector, lo explicá bo. Escénanan di alegria bao dje négronan lo ta difícil di describí. Hasta esnan koe tabata muriendo caba, a despertá den un vida nobo. Henter anochi a pasá den expresión di más frenética alegría, animà pa e européonan encantá dje presa tan afortuná.

Unicamente e árabenan no tabata regocijá. Awor tabata nan turno di bai ocupá e bodega oscura. Esai a socedé bao di maldición di más horrible. Osman, sin embargo, e traficante, ta scapá su curpa di verguenza dje castigo. Promer nan por a impidiéle, él a a boelá na agua. Olanan a tapále abao. Tranquilamente e dhau coe e catiboenan emancipá a pasá riba cadáver dje verdugo. Na oriente di dia a coeminza ta kibrá. I hora solo, cual un gran bola ardiente a sacá su cara, i koe e hermosa costa africana yená di palmera tabata briljá dén su ráyonan, e barcoenan a tirá ancla.

E catiboenan emancipá a abandoná e barcoe i esnan entre nan, koe tabata cristian, a cai na nan rodilja i agradecido nan a elevá nan manoe na cielo. Paul, nos joven amigoe, sin embargo, a hibá coe manoe trémula na su boca e escapulario koe nan a devolvéle. I un lágrima, di promer un, koe a sali di su wowo desdé koe él a yegá na edad di adolescencia a cai, manera un biljante gota di rocio, riba d'jéle.

—o—

Ja awor ta keda nos poco cos di bisá. E mes dia e catiboenan emancipá a ser entregá na e misión mas cercana, koe a aceptá nan gustosamente. Paul a incorporéle na algún misionero koe tabata pará pa bai interior di Africa. Después di dos tres siman nos ta miréle yega felizmente na e misión dje páternan di panja blancoe. Rondoná di misionero- i múchanan, sintá meimei di su mama i e bon pater Benedicto, él ta conta nan coe entusiasmo e suceso koe a confirmá tan magnificamente palábranan dje misionerio, "*Maria ta yudá.*"

Sí, Maria ta yudá, Maria a yudá e joven creyente, él no a arrebatéle únicamente di un morto martirizá, di esclavitud, él a devolvéle den brázanan di su mama, na e círculo pacifico dje misión. Aki él ta salvo i él ta gozá di un dicha pura, inalterable, koe ya él no a tribi spera. ¿Pa cuanto tempoe sin embargo lo él disfrutá di tal goce.

¡ Européonan ! ¡ Di boso ta dependé esai ! Si establecimiéntonan dje misionéronan, si e puéblonan di negro keda sin protección manera promer, anto e árabenan lo bolbé bien pronto, incendiando i asesinado, bin busca nan presa atrobé. Poné fin na e crueldadnan, na e caza humana koe ta esclamá venganza. Haci lo ke boso por. Sostené e misionnan, mandá soldá bai defendé nan, coe cruz i espada na manoe, declará guerra contra esclavitud. I si e tarea, si e empresa alji ta figurá boso demasiado gigantesca, i si boso ta keré di no por obtené un fin tan grandioso, ¡ o ! no desanimá; alzá boso vista arriba na Maria, Nuestra Señora di Africa. i recordá boso e promesa: *Maria ta yudá.*"

— F I N. —

wat natuurlijk ten bate der bedrogen aandeelhouders komen zal. Zoo ontving de liquidateur van de Reinach's schoonzoon 40,000 fr., welke de overledene hem in 1888, blijkbaar zonder er het recht toe te hebben, uit de kas verstrekt had. verder moet een wetsontwerp in aantocht wezen waarbij administrateuren der ondernemingen als de Panama-maatsij., gedwongen worden verklaard, het onrechtmatig verkregene terug te geven.

— Daar de oude De Lesseps voortdurend naar zijn zoon vraagt, is deze den 12 Febr., met bijzonder verlof der regeering, onder politie-toezicht naar het verblijf zijns vaders gebracht. Dinsdag is Charles De Lesseps weder naar Parijs geleid. Soms krijgt de schepper van het Suëz-kanaal weêr eens een helder oogenblik, en dan vraagt hij naar de couranten. Geregeld geeft men hem dan de zorvuldig bewaarde van het het vorige jaar. De datum, als hij er naar ziet, komt overeen, en het verschil van jaarcijver bevroedt hij niet. Zoo zit hij te mijmeren in zijn leunstoel, niets wetend van zijn ongeluk.

— Het wantrouwen in de spaarbanken, dat sommige bladen, niets liever wenschende dan beroering in de republiek, getracht hebben op te wekken, is niet zonder uitwerking gebleven. In de maand Januari heeft de som, die bij de gezamenlijke banken opgevorderd is, de nieuwe inslagen met 28½ millioen overtroffen. Van 1 tot 10 Februari ging de opgevorderde som de nieuwe stortingen met 23½ millioen te boven. Er werd nl. opgeëischt ruim 27½ millioen, en slechts ingebracht circa 4 millioen.

Duitschland.- Dinsdag 14 Febr. deed zich in de zitting van den Pruisischen Landdag eene belangrijke bespreking voor. De minister van eeredienst verklaarde nl. in antwoord op de vraag van een vrijzinnigen afgevaardige, dat hij voorloopig zijn beschikking handhaafde, waarbij de kinderen van atheïsten op de volksscholen verplicht zijn het onderwijs in den godsdienst, dat daar gegeven wordt, bij te wonen. „Zonder God is er geen godsdienst," zei de minister.

De kinderen van hen, die niet tot een kerkgenootschap behooren, moeten bewijzen, dat men hun in huis voldoend onderwijs in den godsdienst geeft, zoodat zij vijgesteld kunen worden van het godsdienstig onderwijs op de scholen.

De vrijzinnige afgevaardigde Rickert noemde de verklaringen van den minister in strijd met de grondwet en een verkrachting van de vrijheid van geweten.

Het is zeker eene kwalijk begrepen vrijheid, dat slechte ouders het recht zouden hebben ook hunne kinderen van den steun van den godsdienst te berooven en hen zoo te maken niet alleen ongelukkig voor zichzelven maar ook tot een gevaar voor de maatschapij. — want de ondervinding heeft bewezen, wat het gezond verstand leert: dat de godeloosheid de moeder is der revolutie. Zoo ooit ergens staatsinmenging is gerechtigd, dan is het zeker wel ten opzichte van de ouders, die met hunne onschuldige kideren het opkomend geslacht en de toekomst der maatschappij in het verderf willen storten.

Engeland. — Het *home rule* ontwerp van Gladstone is bij het Engelsche Lagerhuis ingediend. In het geheele land heerscht daarover groote beweging.

In den omtrek van het parlementsgebouw was een dichte menigte bijeen, welke verschillende afgevaardigden, die zich naar de zitting begaven, toejuichte of uitjouwde.

In de zittingzaal heerschte reeds vroeg groote levendigheid.

De zitting werd te 3 uur geopend. De zaal was toen geheel vol. Alle tribunes waren bezet en het geheele corps diplomatique was aanwezig.

Gladstone lichtte zelf zijne ontwerp als volgt toe:

Het opperbestuur blijft aan het Rijksparlement. Het Iersche parlement, dat in Ierland zal worden gevestigd, zal zich alleen met zuiver Iersche zaken bezig houden.

Het Iersche Parlement zal uit twee Kamers zijn samengesteld. De eerste telt 48 leden, gekozen door kiezers, die een jaarlijksche huur van 20 pd. st. betalen, en van wie ieder slechts één stem heeft. De tweede telt 103 afgevaardigden, gekozen naar het tegenwoordig kiesstelsel. Het is hun geoorloofd ook in het Lagerhuis te zetelen, maar zij moeten bepaaldelijk voor de Iersche Tweede Kamer gekozen zijn. De Iersche vertegenwoordigers in het Rijks-Parlemement zullen worden verminderd tot 80, in verhouding tot de bevolking van Ierland.

De rechters zijn onafzetbaar.

Een nieuw politiekorps zal worden opgericht en het tegenwoordige gaandeweg worden opgeheven.

De onderkoning zal voor zes jaar worden benoemd en de geheele uitvoerende macht bezitten. Hij zal worden ter zijde gestaan door een uitvoerend comité van den Ierschen geheimen raad. Op voordracht van dit comité zal de onderkoning de wetten goedkeuren, met inachtneming van de lastgevingen van den souverein. Op geloofsbelijdenis zal bij de keuze van een onderkoning niet gelet worden.

De wetgevende macht zal op bijzondere wijze aan de minderheid gelegenheid geven zich te uiten. De duur van het wetgevend tijdperk is op zes jaar bepaald.

De Iersche afgevaardigden in het rijksparlement zullen het recht niet hebben mede te stemmen over; 1e. wetten of voorstellen, welker werking tot Groot Brittannië is beperkt; 2e over financieele wetten welke alleen Groot-Brittannië aangaan; 3e over alle andere kredieten, dan die welke dienen voor zaken welke het gansche Rijk betreffen.

Ierland zal een evenredig deel in de rijksuitgaven bijdragen, en men gelooft dat, daar de Iersche douaneontvangsten 2,370,000 pd. st. bedragen, deze som het aandeel van Indië vertegenwoordigt. De uitgaven voor het Rijk worden op 59 millioen begroot.

De Iersche douane-ontvangsten zullen door Engeland worden beheerd. Het bedrag der accijnzen daarentegen zal door England worden vastgesteld en door Ierland worden geïnd.

Indien deze voorstellen worden aangenomen, zegt Gladstone verder, zal het Iersch bestuur aanvangen met een bate van 520,000 pd. st.

Gladstone eindigde met het Huis aan te sporen deze wet aan te nemen, om het verledene te doen vergeten.

Spanje.— In de Baskische provinciën valt eene levendige beweging onder de Carlisten waar te nemen. De regeering laat haar de meest gewenschte vrijheid, ten einde de gemoederen niet tot weerstand te prikkelen. Het heet, dat don Carlos van zijne aanspraken afstand doen wil ten behoeve van zijn zoon, dien de Paus zou wenschen uit te huwelijken aan de Prinses van Asturië, oudste zuster van den jeugdigen koning Alfonso. Daardoor zou de verzoening tusschen de beide takken der Spaansche Bourbons tot stand komen, en de monarchie worden versterkt. Maar het bericht verdient, vooral wat de wensch van den Paus betreft, onder alle voorbehoud te worden medegedeeld.

Oostenrijk - Hongarije. — Het stedelijk bestuur van Weenen heeft mgr. Galimberti opgedragen, den Paus met zijn jubilé geluk te wenschen.

— De *Lloyd* zegt: De hoop op toenadering tusschen Rusland en Duitschland is vervlogen. Rusland heeft zich gekwetst gevoeld door het militaire wetsontwerp van Duitschland.

—De *Germania* deelt het heugelijke nieuws meê, dat het voorstel der Centrum-partij in den rijksdag, tot weder-toelating der Jesuïten-Orde in Duitschland, binnen 14 dagen of 3 weken in behandeling zal komen. Terwijl op initiatief van den Evangelischen Bond reeds eene menigte adressen tegen het voorstel zijn ingediend, en thans in sommige steden volksvergaderingen ter bestrijding van het voorstel zijn opgeroepen, worden te Barmen groote toebereidselen gemaakt voor de vergadering, die den 20n dezer aldaar tot hetzelfde doel zal worden gehouden, en waartoe door een aantal professoren, predikanten en andere personen, belangstellende protestanten uit alle oorden van Duitschland zijn uitgenoodigd, terwijl de toegang voor anderen zal openstaan op vertoon eener kaart, die tegen toezending van 10 pf. te Barmen verkrijgbaar is. Blijkens de aankondiging, zullen er voordrachten worden gehouden o. a. door prof. Achelis, uit Marburg; prof. Rietschell, uit Leipzig; en den hofprediker Rogge, uit Potsdam.

— De krijgsraad te Durlach, groothertogdom Baden, heeft een sergeant majoor tot 8 en een sergeant tot 4 jaren vestingstraf veroordeeld. Die woestaards hadden hunne ondergeschikten sinds jaren mishandeld. De 1e had de kroon op zijn werk gezet, door een soldaat te dwingen, kokende soep te eten, ten gevolge waarvan de arme man onder vreeselijke pijnen stierf.

Bulgarije.—Prins Ferdinand is verloofd. Eene proclamatie van minister Stambouloff aan het Bulgarsche volk dit heuglijk feit bekend. Heuglijk is het voor Bulgarije, omdat dit nu eene gevestigde dynastie met geregelde erfopvolging hoopt te krijgen, zoodat het niet meer ten speelbal zal zijn van de Europeesche mogendheden en vorstelijke pretendenten. Er heerscht de grootste vreugde onder het Bulgarsche volk.

— De grondwetswijziging, waarbij het vorstelijk huis vrijheid van godsdienst werd toegekend, draagt zijne vruchten. De Katholieke Coburger prins heeft zich met eene prinses verloofd uit het aloude Katholieke huis van Bourbon. De aanstaande bruid behoort tot de hertogelijke linie van dit huis. Zij is de oudste docter van den hertog van Saksen, vorst van Bulgarije, is 26 Februari 1861 te Weenen geboren.

Hopen wij, dat de vereeniging der huizen van Coburg en Parma medehelpen on den nieuwen bloei, welken de Katholieke Kerk in het Oosten tegemoet gaat, te bevorderen en het schisma uit te roeien.

Natuurlijk zullen deze verloving en het te volgen huwelijk Rusland wel weer aanleiding geven tot vijandige manifestaties, maar dat is men reeds van die zijde gewoon. Het mag echter verwondering wekken, dat de Duische bondsvorst, die het hoofd van het huis Coburg is, zoo grif zijne toestemming tot de verloving heeft gegeven, wijl thans juist Duitschland druk in de weer is, om op zoo goed mogelijken voet met Rusland te komen.

—Bij proclamatie van den minister-president, Stambouloff, is de verloving van prins Ferdinand plechtig afgekondigd. De uitverkorene blijkt te wezen prinses Marie Louise van Bourbon, 23 jarige dochter van hertog Robert van Parma. Als het waar is, dat oudste dochters doorgaangs goede huisvrouwen worden, zal zij wel eene uitnemende wezen, want zij is de oudste uit een gezin van 14 (uit 3 huwelijken gesproten) kinderen en haar jongste zusje, Zita, is nog geen jaar.

Egypte.— Op een eigenaardig gelukkig oogenblik verschijnt de zeer gunstige begrooting, het beste bewijs leverend voor de heilzame gevolgen van Engeland's beheer. In 1892 blijken de ontvangsten 10,370,000 en de uitgaven, 9,595,000 Egyptische ponden te hebben bedragen. Na aftrek van alle kosten, rest een saldo van 768,000 pd.; hiervan is 331,000 van de conversie. Het totaal bedrag van de reserve op het einde van 1892 was 3½ millioen Egyptische ponden. Terwijl de uitgaven nauwelijks stegen, vermeerderden de inkomsten zoowel van de tolkantoren en indirecte belastingen als van de spoorwegen. Van de schuld is 430,000 pd. afgelost. Wat zegt khedivé Abbas van deze dingen.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een land, waarin mèn vooruit kan komen. In het ministerie van Nieuw-Zeeland is slechts één persoon, die eene academische opleiding ontving; hij is minister van onderwijs. De eerste minister begon zijn loopbaan als handelsreiziger en was later redacteur en eigenaar van een nieuwsblad; de minister van openbare werken was eenmaal kolendelver en later winkelier; de minister van landbouw begon zijn kost te verdienen als schaapherder en is thans een groot landbouwer; de minister van justitie was vroeger timmerman en de postmeester-generaal verdiende zijn eerste geld als telegrammen-besteller bij een telegraaf kantoor. Het Kabinet telt ook een minister zonder portefeuille, en hij is een man van gemengd ras. Hij werd naar het parlement afgevaardigd door een der 4 districten, waarvan de bevolking geheel en al uit Maori's bestaat. Zijn vader was een Engelschman, zijne moeder de dochter van een voornaam Hoofd der Maori's.

Toen Napoleon I van Elba in Frankrijk terugkeerde, vertrok Lodewijk XVIII naar Gent, gevolgd door een gedeelte van zijne hofhouding en veel aanhangers zijner partij. Na de nederlaag van Waterloo kwam de koning weder in Parijs en menigeen beroemde er zich op, den vorst getrouw te zijn gebleven.

Op een der audiënties van den prins de Talleijrand, die van 's keizers in 's koningsdienst was overgegaan verscheen een solicitant, die, zooals gebruikelijk is, alle reden bijbracht, welke ter bereiking van zijn doel gunstig konden zijn.

—Ik geloof, mijnheer, dat uwe aanspraak gegrond is, maar kunt u soms het een en ander feit bijbrengen, waardoor de billijkheid van eene sollicitatie den doorslag zal krijgen?

—Zeker, Excellentie. ik ben te Gent geweest.

—Te Gent?.... spreekt ge de waarheid?

—Ja Excellentie.

—Zeg mij nu eens onbewimpeld of ge er met den koning verbleven zijt of slechts een toertje daar naar gemaakt hebt en nu even aan komt kloppen. Ik ben er ook geweest. We waren er zoo wat met een 7 à 8ootal en, naar ik bereken, zijn er wel 50.000 teruggekomen.

Een grondeigenaar in Engeland, die op den verjaardag van koningin Victoria een os had doen braden en deze met een okshoofd wijn had uitgedeeld, vroeg op dien grond, de een of andere eerebetrekking, welke Hare Majesteit in hare hooge wijsheid zou goedvinden hem toe te kennen.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *10 Marzo.* — Ayera Mr. Charles de Lesseps a ser di nobo interrogá den e proceso di Panamá. Toer su defensa ta consistí na bisá koe él no ta culpable i koe él a miréle obligá di sométéle na exigencia forzosa di banquero- i sindicádonan.

Londres.—Ayera tabatin un reunión di géfenan di partido conservador i nan'a indicá Mr. Balfour como gefe dje partido.

Berlin.— Apesar di protestá di Von Caprivi, Reichstag a nengá e cantidad pedi pa mehorá marina.

New-York.— Nan a sinti un temblor aki.

Paris, *11 Marzo.*— Mr. Baihaut, antiguo ministro di Obras públicas, a confesá su culpabilidad den asúntonan di Panamá.

Londres.— Mr. Playfair ta esplicá den Cámara di comunes koe misión di Mess Burness i Schloss tin pa obheto di presentá un información nobo riba emigrádonan pober, especialmente hudio- i poláconan koe ta bini Inglaterra.

Madrid.—Estados Unidos a trata koe cortesía den e último acontecimientonan di Santo Domingo.

Gobierno a doená España seguridad koe él no tabatin intención di interveni den e último acontecimientonan dje isla. E barcoe di guerra spanjó a recibí orden di alejéle inmediatamente.

Mr. Cleveland a nombrá Mr. Josiah Quimay secretario di estado. Mr. Isaac Gray ministro plenipotenciario na Méjico i Mr. Patrick Collins cónsul general na Londres.

Paris, *28 Marzo.*— Mr. Floquet a ser masja largo interrogá den e proceso di Panamá.

Berlin.— E comisión encargá di

examiná e proyecto di lei riba ejército, a rechazá masjá hopi artículo

Londres.— Un delegación, representando Irlanda i opuesta na Home Rule, a bai visitá marqués di Salisbury. Mr. Gladstone a nengá di recibí e delegación.

Paris, *15 Marzo.*—Mr. Andrieux i Mme. Cottu a haci revelacionnan seria den curso dje proceso di Panamá.

M. Bourgeois, ministro di Justicia a toemá su dimisión, i el a ser reemplazá pa Develle.

Gabinete a ser acusá den Cámara, di tabatin conocimiento dje entrevista di Mr. Sinaury i Mme. Cottu.

Después di un escena alborotá, gabinete mester a pidi un voto di confianza, i él hayéle coe 296 voto contra 228.

Londres.—Segunda lectura dje proyecto Home Rule lo no toema lugá sino te después di Pascoe.

Paris, *16 Marzo.*—Senado a emiti un voto di confianza den gabinete.

Ajera Deroulède a retractá su acusación. El a yegá di acusá gabinete di a doená declaración falsa.

Londres.—Mr. Gladstone ta mucho mejor.

Na Chitcal (Asia) tabatin un pelea entre trópanan inglés i crióljonan. Mayor Daniell a apoderéle di diferente aldea.

Banquéronan Byland i Hawey a kibrá.

ADVERTENTIEN

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los Sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los días de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrían curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que había venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habían sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado; que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada más que el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada día mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

TE KOOP
BIJ
J. S. SCHEIDELAAR
Breedestraat — Overzijde

——o——

Vaatjes loodwit in olie en andere verwwaren — lijnolie — raapolie — blauw in groote en kleine bollen — Plaatijzer — Douglaspompen — koperen kranen voor regenbakken — buizen in- en uitwendig vertind voor putten en regenbakken — bankschroeven — mokers — draadnagels — roodkoper in bladen — maten en gewichten — ECHTE Cooijmans-likeuren en elixir — Holl. sigaren — zwarte thee — cocos zeep — Eau de Cologne — papier en enveloppen — Schoolschriften — pennen boekjes goud — Wierook — lampenpitten en glazen — Holl. flanel, etc. etc.

Curaçao, 14 Januari 1893.

De praktizijn J. H. Van Daalen zal voortaan te spreken zijn hetzij ten zijnen woonhuize hetzij in den winkel van den heer *A. Statius Muller*, Breede Straat. Overzijde.

OVERLEDEN te *Coro* op den 9n. Maart 1893, in den ouderdom van 60 jaren, de heer **Cesar Louis,** behuwdbroeder van den ondergeteekende.

Namens de familie.
ADOLF ROBERT.

Curaçao 16 Maart 1893.

Eenige kennisgeving.

A moeri na *Coro* dia 9 di Maart 1893, na edad di 60 anja, Sr. **Cesar Louis,** conjar di es koe ta firma akí bau.

Na nomber di Famia
ADOLF ROBERT.

Curaçao 16 Maart 1893.

Unica participacion.

Colegio "SANTO TOMAS."

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informas dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao.*

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

SMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LEVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Pildoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantia de la Union de los Fabricantes

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE:

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por **CHles FAY**, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Feb. 5	Feb. 15	Feb. 25	Maart. 7	Maart 16	Maart. 25
Komt aan te CURAÇAO	.. 9	,, 21	Maart. 3	.. 13	.. 22	.. 31
Vertrekt van	,, 10	,, 22	.. 4	.. 14	.. 23	April. 1
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 11	,, 23	.. 5	.. 15	,, 24	.. 2
Vertrekt van ..	.. 11	,, 23	.. 6	.. 15	.. 24	.. 3
Komt aan te LA GUAYRA..	.. 12	.. 24	.. 7	.. 16	.. 25	.. 4
Vertrekt van	.. 17	.. 28	.. 9	.. 18	.. 28	.. 7
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 18	Maart. 1	.. 10	.. 19	.. 29	.. 8
Vertrekt van ..	,, 18	.. 1	.. 10	.. 20	. 29	.. [illegible]
Komt aan te CURAÇAO	,, 19	,, 2	.. 11	.. 21	.. 30	.. 9
Vertrekt van	,, 21	.. 3	.. 13	.. 22	.. 31	,, 11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,, 22	,, 4	,, 14	.. 23	April. 1	,, 12
Komt aan te NEW-YORK..	.. 28	.. 10	.. 20	.. 29	.. 7	.. 18

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb. 22	Maart. 4	Maart. 14	Maart. 23	April. 1
Komt aan te MARACAIBO......	23	5	15	24	2
Vertrekt van	28	10	19	29	8
Komt aan te CURAÇAO........	Maart. 1	11	20	30	6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc

Estas pídoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

ACEITE de HOGG

de **HÍGADO FRESCO** de **BACALAO**, *NATURAL, y MEDICINAL*

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la

EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde **40 AÑOS** en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero,** contra las **Enfermedades** del **Pecho, Tos, Personas débiles,** los **Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis,** etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao